

ВИЩА КВАЛІФІКАЦІЙНА КОМІСІЯ СУДДІВ УКРАЇНИ

04 липня 2016 року

м. Київ

Р І Ш Е Н Н Я № 1333/дп-16

Вища кваліфікаційна комісія суддів України у складі:

головуючого - Устименко В.Є.,

членів Комісії: Бутенка В.І., Весельської Т.Ф., Заріцької А.О., Луцюка П.С.,
Макарчука М.А., Мішина М.І., Прилипка С.М., Тітова Ю.Г., Щотки С.О.

розглянувши питання про відкриття дисциплінарної справи стосовно суддів Апеляційного суду міста Києва Антоненко Наталії Олександрівни, Стрижеуса Анатолія Миколайовича, Поліщук Наталії Валеріївни за зверненням виконавчого директора товариства з обмеженою відповідальністю «Призма Бета» Ткаченко Ольги Сергіївни,

встановила:

24 вересня 2015 року Вищою радою юстиції направлено до Комісії звернення виконавчого директора товариства з обмеженою відповідальністю «Призма Бета» Ткаченко О.С. щодо дій суддів Апеляційного суду міста Києва Антоненко Н.О., Стрижеуса А.М., Поліщук Н.В., які можуть мати наслідком притягнення суддів до дисциплінарної відповідальності з підстав, передбачених частиною першою статті 83 Закону України «Про судоустрій і статус суддів» (у редакції від 07 липня 2010 року), а саме: істотні порушення норм процесуального права при здійсненні правосуддя, пов'язані, зокрема, з відмовою у доступі особи до правосуддя з підстав, не передбачених законом, порушення вимог щодо розподілу та реєстрацій справ у суді, правил підсудності чи підвідомчості, необґрунтоване вжиття заходів забезпечення позову, яку було подано до Ради 08 липня 2013 року.

Заявник зазначає, що ухвалою судді Дніпровського районного суду міста Києва Галаган В.І. від 18 лютого 2013 року забезпечено позов у справі № 755/3605/13 за позовом компанії «Філгейт Кредіт Ентерпрайзис Лімітед» до товариства з обмеженою відповідальністю «Призма бета» і ОСОБА_1 про стягнення заборгованості за договором позики.

Ухвалою Дніпровського районного суду міста Києва від 04 березня 2013 року задоволено заяву заявника про скасування заходів забезпечення позову. Окрім того, судом постановлено ухвалу про закриття провадження у справі в частині вимог до ТОВ «Призма Бета».

Водночас вказаний спір був предметом розгляду господарського суду міста Києва, яким 11 лютого 2013 року ухвалено рішення про відмову у задоволенні

позовних вимог компанії «Філгейт Кредіт Ентерпрайзис Лімітед» та задоволено зустрічні позовні вимоги ТОВ «Призма Бета», внесено зміни до договору позики від 03 вересня 2007 року шляхом заміни сторони у договорі компанію «Філгейт Кредіт Ентерпрайзис Лімітед» на компанію «АССОФІТ ХОЛДІНГ ЛІМІТЕД».

Однак 28 березня 2013 року Апеляційним судом міста Києва у складі головуєчого судді Антоненко Н.О. та суддів Стрижеуса А.М., Поліщука Н.В. скасовано ухвалу Дніпровського районного суду міста Києва від 04 березня 2013 року про закриття провадження у справі та постановлено нову про відмову у задоволенні заяви про закриття провадження у справі. Справу направлено до суду першої інстанції для продовження розгляду.

Постановлена ухвала оскарженню не підлягає.

Заявник вважає, що колегією суддів не було дотримано принципів законності та справедливості та неправомірно скасовано законну ухвалу суду першої інстанції.

Судом апеляційної інстанції фактично об'єднано в одне провадження вимоги, які підлягають розгляду за правилами різних видів судочинства: цивільного - в частині звернення до поручителя та господарського - в частині звернення до ТОВ «Призма Бета» щодо виконання умов господарських договорів.

Апеляційним судом не надано належної оцінки наданим доказом та безпідставно скасовано ухвалу про закриття провадження у справі.

Окрім того, судом апеляційної інстанції скасовано ухвалу про скасування заходів забезпечення позову.

Висновки суду апеляційної інстанції є безпідставними та необґрунтованими, а судовий акт направлено на позбавлення права ТОВ «Призма Бета» права розпоряджатись своїм майном та здійснювати підприємницьку діяльність та є втручанням в господарську діяльність.

Відповідно до статті 86 Закону України «Про судоустрій і статус суддів» членом Комісії проведено перевірку викладених у зверненні даних.

Розглянувши висновок члена Комісії та зібрані в процесі перевірки матеріали, заслухавши доповідача, Комісія дійшла таких висновків.

Відповідно до пункту 8 Прикінцевих та перехідних положень Закону України «Про забезпечення права на справедливий суд», заяви і скарги, подані до набрання чинності цим Законом, а також дисциплінарні провадження щодо суддів, розпочаті до набрання чинності цим Законом, здійснюються відповідно до Закону України "Про судоустрій і статус суддів" у редакції, що діяла на момент подачі відповідної заяви (скарги), відкриття відповідного дисциплінарного провадження.

Під час перевірки встановлено, що 13 березня 2013 року до Апеляційного суду міста Києва надійшла апеляційна скарга Корнієвського Є.С. - представника компанії «Філгейт Кредіт Ентерпрайзис Лімітед», на ухвали Дніпровського районного суду міста Києва від 04 березня 2013 року про задоволення заяви про скасування заходів забезпечення позову та ухвалу про закриття провадження у справі за позовом компанії «Філгейт Кредіт Ентерпрайзис Лімітед» до товариства з обмеженою відповідальністю «Призма бета», ОСОБА_1 про стягнення заборгованості за договором позики та поруки.

Автоматизованою системою документообігу суду визначено колегію суддів для розгляду у складі головуєчої Антоненко Н.О. та суддів Стрижеуса А.М., Поліщук Н.В.

Ухвалою суду від 14 березня 2013 року відкрито апеляційне провадження та призначено до розгляду на 28 березня 2013 року.

Ухвалою суду від 28 березня 2013 року апеляційну скаргу задоволено. Ухвали суду першої інстанції про закриття провадження у справі скасовано та постановлено нову про відмову у задоволенні заяви. Матеріали справи направлено до суду першої інстанції для продовження розгляду.

Окрім того, судом також задоволено апеляційну скаргу та скасовано ухвалу суду першої інстанції про задоволення заяви про скасування заходів забезпечення позову.

Із письмових пояснень суддів вбачається, що ухвали суду першої інстанції було скасовано, оскільки вони ухвалені з порушенням норм процесуального права.

Предметом позову у справі є стягнення заборгованості з ТОВ «Призма-Бета» та ОСОБА_1 як із солідарних боржників за договором позики та поруки.

Заперечуючи факт дисциплінарного проступку, судді зазначили, що під час постановлення ухвал керувалися статтями 554, 543, 15, 16, 118 ЦПК України, а також постановою Пленуму Вищого спеціалізованого суду України з розгляду цивільних і кримінальних справ від 30 березня 2012 № 5 «Про практику застосування судами законодавства при вирішенні спорів, що виникають із кредитних правовідносин».

Колегія суддів виходила з того, що позовні вимоги кредитора, який звернувся до суду з позовом до солідарних боржників, є однорідними та нерозривно пов'язаними між собою спільним предметом, а тому не можуть бути роз'єднані судом.

Окрім того, предметом перегляду в апеляційному порядку була ухвала суду першої інстанції про закриття провадження у справі з тих підстав, що зазначений спір має розглядатись у порядку господарського судочинства, а не у зв'язку з набранням законної сили рішення суду про той самий предмет та з тих самих підстав.

Скасовуючи ухвалу про задоволення заяви про скасування заходів забезпечення позову, суд апеляційної інстанції виходив з того, що вжиті судом заходи забезпечення позову про солідарне стягнення заборгованості за договорами позики та поруки заборгованості скасовано у зв'язку із постановленням ухвали про закриття провадження у справі в частині позовних вимог. Оскільки ухвалу про закриття провадження у справі було скасовано і зазначені підстави для скасування заходів забезпечення позову також відпали та справа підлягала розгляду по суті, то відповідно до частини першої статті 152 ЦПК України позов майнового характеру підлягав забезпеченню шляхом накладення арешту на майно чи грошові кошти відповідача, що знаходяться у нього чи інших осіб.

З урахуванням викладеного, судді вважають що діяли в межах чинного законодавства та жодних порушень ними не було допущено.

Надані суддями пояснення є логічними та послідовними, а тому не можуть бути відхилені Комісією.

Фактично зміст звернення зводиться до незгоди з ухваленим суддями апеляційної інстанції рішенням, яка не може бути прийнята до уваги Комісією за відсутності відповідної компетенції.

Як вбачається з положення пункту 2 Постанови Пленуму Верховного Суду України № 8 від 13 червня 2007 року «Про незалежність судової влади», суддям забезпечується свобода неупередженого вирішення судових справ відповідно до їх внутрішнього переконання, що ґрунтується на вимогах закону.

Сам факт ухвалення судового рішення, яке суперечить інтересам особи, не

може бути беззаперечною підставою для висновку про порушення суддею вимог щодо неупередженого розгляду справи або наявності у його діях складу дисциплінарного проступку.

Позиція судді щодо обґрунтування ухваленого ним судового рішення не може вважатися умисним порушенням чи неналежним ставленням до службових обов'язків.

Підстави дисциплінарної відповідальності судді визначено статтею 83 Закону України «Про судоустрій і статус суддів».

Оскільки в діях суддів Антоненко Н.О., Стрижеуса А.М., Поліщук Н.В. не вбачається ознак дисциплінарного проступку, передбаченого статтею 83 Закону України «Про судоустрій і статус суддів», підстави для відкриття дисциплінарної справи стосовно них відсутні.

Керуючись статтями 83-86, 91, 97 Закону України «Про судоустрій і статус суддів» (у редакції від 07 липня 2010 року), Комісія

вирішила:

відмовити у відкритті дисциплінарної справи стосовно суддів Апеляційного суду міста Києва Антоненко Наталії Олександрівни, Стрижеуса Анатолія Миколайовича, Поліщук Наталії Валеріївни за зверненням виконавчого директора товариства з обмеженою відповідальністю «Призма Бета» Ткаченко Ольги Сергіївни.

Головуючий

В.Є. Устименко

Члени Комісії:

В.І. Бутенко

Т.Ф. Весельська

А.О. Заріцька

П.С. Луцюк

М.А. Макарчук

М.І. Мішин

С.М. Прилипко

Ю.Г. Тітов

С.О. Щотка